

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **SYNOT REAL ESTATE, k.s.**
sídlem Jaktáře 1475, Uherské Hradiště
zastoupen Mgr. Jakubem Kántorem, advokátem
sídlem Veleslavínova 94/8, Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.6.2021, č.j. KUZL 28448/2021,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 16.6.2021, č.j. KUZL 28448/2021, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč k rukám Mgr. Jakuba Kántora, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 16.6.2021, č.j. KUZZL 28448/2021, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru kultury a památkové péče (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 31.3.2021, č.j. MMZZL 055031/2021, sp. zn. MMZZL 013958/2020, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 35 odst. 1 písm. e) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (dále jen „zákon o státní památkové péči“), kterého se měl dopustit tím, že v období od konce června roku 2019 do 31.8.2019 provedl obnovu kulturní památky – objektu č.p. 381 na pozemku st. parc. č. X v k. ú. M., Zlínský kraj, bez závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností; za shora uvedené jednání byla žalobci dle § 35 odst. 5 písm. a) zákona o státní památkové péči uložena pokuta ve výši 380 000 Kč spolu s povinností uhradit náklady řízení.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítá, že napadené (i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí) je nezákonné, nepřezkoumatelné, nebyl zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a byla závažným způsobem porušena procesní práva žalobce.
3. Žalobce předně namítá, že žalovaný porušil § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), když nevyzval žalobce k odstranění vad odvolání a neposkytl mu přiměřenou lhůtu dle § 37 odst. 2 ve spojení s § 82 odst. 2 správního řádu. S ohledem na složitost případu a rychlý průběh odvolacího řízení neměl žalobce dostatek času věc zkonzultovat s právními a stavebními experty. Žalobce poukazuje na bohatou a ustálenou judikaturu správních soudů, z níž plyne, že jde o vadu, jež má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Na nezákonnost postupu žalovaného pak podle žalobce nemá vliv délka časového úseku od podání odvolání do vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
4. Žalobce dále namítá, že žalovaný řádně nepřezkoumal prvostupňové rozhodnutí ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu, nýbrž pouze konstatoval, že prvostupňové rozhodnutí a jemu předcházející postup prvostupňového orgánu přezkoumal, aniž by své závěry a postup blíže odůvodnil. Správní orgány porušily zásadu materiální pravdy v důsledku porušení procesních pravidel dokazování a tím rovněž porušily právo žalobce na spravedlivý proces.
5. Ze shora uvedených důvodů, rozvedených v replice k vyjádření žalovaného žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

6. Žalovaný odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí, na jehož argumentech setrvává. Žalovaný předně nesouhlasí s tím, že každé procesní pochybení správního orgánu má bez dalšího za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Podle žalovaného je třeba zkoumat, zda konkrétní porušení vede ke zkrácení subjektivních veřejných práv žalobce. Žalovaný dodává, že prvostupňové rozhodnutí dostatečně přezkoumal po stránce právní a skutkové a podrobně se zabýval všemi skutečnostmi zjištěnými v rámci řízení před prvostupňovým orgánem. Chtěl-li žalobce věc konzultovat s právními a stavebními experty, pak mu nic nebránilo, aby tak učinil. Dále žalovaný uvádí, že skutkový stav nedoznal změn a žalovaný jej nedoplňoval dalším dokazováním. Proto nebylo třeba dát žalobci možnost vyjádřit se k podkladům ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu; ze strany žalovaného by šlo čistě o formální úkon. Žalovaný dodává, že mezi podáním odvolání a vydáním napadeného

rozhodnutí uběhly bezmála dva měsíce, během nichž mohl žalobce své odvolání doplnit. Žalovaný nesouhlasí ani se zbývajícimi námitkami, které považuje za obecná konstatování bez jakékoli argumentační a věcné opory.

7. Žalovaný tedy navrhuje zamítnutí žaloby; na svém procesním postoji žalovaný setrval během celého řízení.

III. Posouzení věci

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
9. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumával v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.)
a bez nařízení jednání ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Žalobce podal proti rozhodnutí vydanému v prvním stupni odvolání, které neobsahovalo vlastní odvolací důvody ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu. Spor je o to, zda měl žalovaný povinnost učinit kroky k odstranění vad podání ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu a vyzvat žalobce k doplnění odvolání, nebo zda mohl i bez této výzvy o odvolání rozhodnout.
11. Podle § 37 odst. 1 správního řádu podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.
12. Podle § 37 odst. 2 správního řádu musí být z podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
13. Podle § 37 odst. 3 správního řádu nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
14. Podle § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež

mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

15. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
16. Ze správního spisu plyne, že odvolání žalobce ze dne 22.4.2021 obsahovalo všechny náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu, tj. bylo z něj zřejmé kdo jej činí, čeho se týká, co se navrhuje a jakému správnímu orgánu je adresováno a bylo podepsáno. Pokud jde o náležitosti ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu, tak z odvolání sice bylo patrné, proti kterému rozhodnutí směřuje, nebylo však zřejmé, v jakém rozsahu jej žalobce napadá a zejména v čem spatřuje jeho rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Jednalo se tedy o tzv. blanketní odvolání.
17. Ke vztahu k blanketním odvoláním lze odkázat na již ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž plyne, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Až poté, co by k odstranění vad podání ve lhůtě stanovené správním orgánem podle § 37 odst. 3 správního řádu nedošlo, může být přistoupeno k vydání rozhodnutí o odvolání (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17.4.2018, č.j. 7 As 40/2018-33, ze dne 20.3.2019, č.j. 6 As 248/2018-34, ze dne 19.12.2016, č.j. 7 As 157/2016-28, ze dne 29.4.2015, č.j. 3 As 142/2014-34).
18. Pokud pak správní orgán nepostupuje dle shora uvedené judikatury a neučiní kroky pro odstranění vad odvolání podle § 37 odst. 3 správního řádu, jedná se o vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s.r.s., podle kterého soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.4.2018, č.j. 7 As 40/2018-33).
19. Na tomto závěru nic nemění ani argument žalovaného, že podaným odvoláním žalobce nemohl zpochybnit zjištěný skutkový stav, konkrétně že práce byly provedeny bez závazného stanoviska příslušného orgánu památkové péče a případné doplnění odvolání by nemělo podstatný dopad na rozhodování žalovaného, ani že se i přes blanketní odvolání žalovaný dle svého vyjádření přezkumu prvostupňového orgánu věnoval. Stejně tak je nepodstatné, že napadené rozhodnutí bylo vydáno až po dvou měsících od podání odvolání, neboť rozhoduje-li odvolací orgán o odvolání bez znalosti odvolacích námitek jde o vadu bez ohledu na délku časového úseku od podání odvolání do vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.3.2019, č.j. 6 As 248/2018-34).

20. Za tohoto stavu zdejší soud považuje za předčasné, aby se zabýval zákonností a správností skutkových a právních úvah správních orgánů, které žalobce v podané žalobě zpochybňuje, neboť žalobce musí nejprve dostat prostor pro uplatnění odvolacích námitek. A pokud na základě výzvy dle § 37 odst. 3 správního řádu žalobce konkrétní námitky uplatní, musí se s nimi nejprve vypořádat žalovaný.
21. Z výše uvedených důvodů zdejší soud rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému dle § 78 odst. 4 s.ř.s. k dalšímu řízení, v němž je žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán výše vysloveným právním názorem zdejšího soudu; žalovaný tedy předně vyzve žalobce ve smyslu § 37 odst. 3 s.ř.s. k doplnění odvolání.

IV. Náklady řízení

22. Výrok o nákladech řízení účastníků se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestaví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále šlo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce za tři úkony právní služby po 3 100 Kč společně se třemi režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení, žaloba a replika; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Celkem tedy náklady činí 15 342 Kč, včetně DPH, kterou je zástupce povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku 15 342 Kč, k čemuž mu byla stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. října 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

Petr Šebek v.r.
předseda senátu